

ΝΕΟΝ ΦΩΣ

Ἐφημερίς Κοινωνιολογική Ἑβδομαδιαία

Ἄροι συνδρομῆς προπληρωτίας
Ἐσωτέριχου
Ἐτησίᾳ δρχ. 5. ἑξάμηνες 2,50

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Ἄροι συνδρομῆς προπληρωτίας
Ἐσωτέριχου
Ἐτησίᾳ φρ. χρσ. 7. ἑξάμηνες 3,50

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΝΕΛΛΟΣ

Τὸ ζήτημα τῆς ἐβδομάδος εἶνε ἡ σύλληψις τοῦ συμπολίτου μας κ. Ἰωάννου Ἀρνέλλου, ὅστις ὑπῆρξε διὰ τοὺς Ἕλληνας δημοσιογράφους ὁ ἔξοχος κήπος, ἐνῷ ἠδυνήθησαν νὰ ἀφήτῳσι ἐλευθέρῳ τὴν ἐκδήλωσιν ὅλης τῆς χαρακτηριζούσης αὐτοῦ ἀπληστίας πρὸς τὸ χρήμα καὶ τὴν κενὴ δόξαν.

Καθ' ἐν χρόνον αἰπατρικῶται τίλλουσι τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς τῶν καὶ ὀλοφυρονταὶ θιατρικῶς ἐπὶ τῇ ἀπουσίᾳ παρ' ἡμῖν ἀνθρώπων θελήσεως ἰσχυρᾶς καὶ αὐταπαρνήσεως, εἶνε, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ὅπως διόλου ἀκατανόητος ἡ συμπεριφορὰ τῶν πρὸς ἓνα ἐπιστήμονα, ὅστις χάριν μίᾳς ἰδέας, ἔστω καὶ πεπλανημένης, ἐθυσιάσει πάντα, καὶ κοινωνικὴν θῆσιν, καὶ οἰκογένειαν, καὶ ἀνάπαυσιν, καὶ κατήντησε νὰ περιφέρῃται πλάνης, ἀστεγός καὶ νηστὶς πολλὰκις ἐπὶ ἡμέρας ὀλοκλήρους ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, καὶ ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη στάσις τοῦ τύπου πρὸς ἓνα ἰδεολόγον δύναται ὑπὸ τοῦ αὐστηροῦ ἐλέγχου μασιζομένη νὰ καταφύγῃ ὀπισθεὶ τῆς δικαιολογίας ὅτι ἡ γελοιοποίησις καὶ ἡ χλεύη εἶνε εἰς τρόπον πολιτικῆς, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ τοὺς κάμωμεν τὴν παραχώρησιν ταύτην, ὅσον ἀνάνδρος καὶ ἓαν ἦνε καὶ ἡμᾶς, διότι ἐπὶ τέλους ἰσταται ἐπὶ τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου.

Εἰς ζητήματα ὅμως καθαρῶς πνευματικὰ τί καὶ οὐρεθεῖ ἡ ἀνάμιξις τῆς κτηνώδους βίας, τοῦ ἀστυφιλῆος καὶ τοῦ δεσμοφιλῆος; Ὑπάρχει ἐλευθερία τοῦ εἶναι καὶ δὲν ὑπάρχει τοῦ σκέπτεσθαι; Ὑπάρχει ἐλευθερία τοῦ κινεῖσθαι καὶ δὲν ὑπάρχει τοῦ μεταδίδοναι τὰς σκέψεις; Μεγαλειτέρα σημασίαν

ἔχει τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς καὶ ἡ ὕλη τοῦ πνεύματος; Ἐρείδεται ἐπὶ τῆς λογικῆς ἐπιπέδου αἰεὶ τὰ ἐπιχειρήματα ἀπαντῶν διὰ τῆς εἰρηκτῆς; Καὶ κοινωνία τοιούτους νόμους ἔχουσα εἶνε λογικὴ καὶ πολιτισμένη, ἢ βάρβροσ καὶ κτηνώδης;

Ἐὰν ὁ κ. Ἀρνέλλος εἶνε γελοῖος, καὶ μαζὸς, δὲν ἀρκεῖ τὴν γελοιοποίησιν ἐκ μέρους ὀλοκλήρου τοῦ τύπου καὶ ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου τῶν ἀστῶν; Ἐὰν πάλιν εἶνε σοβαρὸς καὶ ἐπικίνδυνος εἰς τὸ θρησκευτικὸν καὶ τὸ καθεστὸς τὸ πολιτικόν, τοῦ βλάσφημο ἢ τότε οἱ φοβεροὶ καὶ οἱ τρομεροὶ θεολόγοι, καὶ οἱ δεσποταδοὶ μας καὶ οἱ πρεσβυτέρους μας, ποῦ δὲ οἱ πολιτειολόγοι ὑποστηρίκται τῆς καθεστῶσης τυραννίας καὶ ἐκμεταλλευσέως; Ἡ στεροῦνται τῶν ὕλικῶν μέσων ὅπως διὰ τοῦ τύπου καὶ τῶν περιοδεούντων κηρύκων ματαιώσονται τὸ ἔργον τοῦ πλάσμου, ἢ ἄλλως δὲν εἶνε ἔταιμος γὰρ ταῦς ὑπαδεχθῆ καὶ χειροκρατήσῃ καὶ τὰς περὶ τὰς ἀκόμη ἀκροσίας τῶν;

Συνελήθη ἂν κ. Ἀρνέλλος, ἐδικάσθη καὶ καταδικάσθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, τὸ ἐκ τούτου θέλει προσκύβει; θέλουν καὶ κατὰ κεφαλὴν ἔστω ἀνατροπῆ αἱ θεώρηαι τοῦ; Ἡ τὸ δικαστήριον τῶν ἀβουκᾶτων ἀξιοὶ δόξαν οἰκόμενικῆς συνόδου; Ἐὰν ἔχει οὕτω, διατὶ τότε νὰ μὴ συνέλθῃ τοιαύτη ἐν Ἀθῆναις ἐκ ρησοφορῶν ἀποτελουμένη ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ τιγὸς Κατάφα; Δὲν εἶνε τὸ γελοιωδέστερον τῶν γελοίων τὸ Ρωμαϊκὸν δικαίον νὰ κρίνῃ 1898, ἔτη Μ. Χ. καὶ ἐν χριστιανικῇ (ἢ) κοινωνίᾳ τὸ πνεῦμα τὸ χριστιανικόν. Διότι προφανῶς πρόκειται περὶ τῆς δικαστικῆς τοῦ κ. Ἰω. Ἀρνέλλου, καὶ οὐκ περὶ ἀπλῆς τιγὸς ποινικῆς παρεμβατικῆς. Περὶ οὗτο εἶπε καὶ τὸ Φρονούμεν ὅτι ἡ τοιαύτη στάσις τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ Κλήρου ἀπέναντι ἰδεολόγων, καὶ δὴ αἰρεσι-αρχῶν εἶνε λίαν ἐπικίνδυνος, διότι ἐξάπτει τὸ πείσμα

και τον τυφλόν φανατισμόν χωρίς ούδωλος να λυκαίνη τὰ ζητήματα και εύκολύνη τήν ὀρθοτέραν ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων ἐκ μέρους τοῦ δουλεύοντος τῇ πλάνῃ και ἀμαθείᾳ πλήθους· διὰ τοῦτο ποιούμεν ἔκκλησιν πρὸς πάντας τοὺς δυναμένους να ἐκτιμῶσιν τὸν κίνδυνον, ὅστις ἀπειλεῖ τὴν κοινωνικὴν πρόοδον ἐκ τῆς ἀνακινήσεως τοῦ δεισιδαίμονος φανατισμοῦ, ὅπως ἀντιδράσωσιν ὅλαις δυνάμεσι κατὰ τῆς τοιαύτης διευθύνσεως τοῦ θρησκευτικοῦ ζητήματος, ὅπερ μετὰ τοῦ κοινωνικοῦ προώρισται να συνταράσῃ ἐκ θεμελίων τὴν κοινωνίαν μέχρι τῆς ὀριστικῆς λύσεως ἀμφοτέρων.

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Ἡ τιμὴ τῶν ἰαπωνικῶν βιομηχανικῶν προϊόντων ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις εἶνε κατὰ 30 μέχρι 50 0)0 κατωτέρα ἐκείνης τῶν αὐτῶν ἀμερικανικῶν εἰδῶν, ἐκτός τῶν τελωνειακῶν τελῶν και τῶν ἐξόδων τῆς μετακομίσεως.

Ὅπως ἐννοηθῆ δὲ ὁ λόγος δε' ὅν οἱ εὐρωπαϊοὶ βιομηχανοὶ δὲν θὰ δυνηθῶσι ν' ἀντίσχωσιν ἐπὶ πολὺ εἰς τὸν ἀνταγωνισμόν τῶν ἰαπωνικῶν βιομηχανῶν, ἀλλὰ ταχέως θ' ἀναγκασθῶσι να ὑποκύψωσι, δὲν ἔχομεν ἢ να ἐξετάσωμεν τοὺς εὐνοϊκοτάτους ὑπάρχοντας ὅρους ὑπὲρ τῶν ἰαπωνικῶν πατρῶνων.

Και ἐν πρώτοις ἐν Ἰαπωνίᾳ δὲν ὑπάρχει ἀκόμη προστατευτικὴ νομοθεσία ὑπὲρ τῆς ἐργασίας κωλοῦσης και ἐπ' ἐλάχιστον τὴν κεφαλαιοκρατικὴν ἐκμετάλλευσιν, τόσον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐργασίαν τῶν γυναικῶν και τῶν παιδίων, ὅσον και τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας.

Οἱ Ἰάπωνες βιομηχανοὶ τὸ ἔχουσι ὅλον ἰδίον. Μισθῶνουν ομάδας ἐργατῶν ἐργαζομένας 12 ὥρας ἐκάστη, ὧν ἡ μία τὴν ἡμέραν και ἡ ἑτέρα τὴν νύκτα, εἰς τρόπον ὅστε τὸ κεφάλαιόν των εἶνε πάντοτε ἐνεργητικόν και παραγωγικόν. Ἐπὶ πλέον δὲ και προπάντων τὸ ἡμερομίσθιον εἶνε εὐτελές μέχρι τοῦ γελοίου, ὅστε πᾶς πρὸς αὐτοὺς ἀνταγωνισμὸς ἀποβαίνει ἀδύνατος.

Εἰς τὰ ἐργοστάσια τοῦ βάμβακος τῆς ἐπαρχίας Τόκιο ὁ μέσος ὅρος τῶν ἡμερομισθίων ἀνέρχεται εἰς 75 λεπτά και ἡμισυ διὰ τοὺς ἀνδρας και 36 λεπτά διὰ τὰς γυναῖκας. Εἰς ἄλλας δὲ ἐπαρχίας δὲν ὑπερβαίνουσι τὰ 50 λεπτά διὰ τοὺς ἀνδρας και τὰ 30 διὰ τὰς γυναῖκας. Εἰς τὴν Ὀσάκαν δὲ τὸ μέσον ἡμερομίσθιον διὰ τοὺς ἐργάτας εἶνε 55 λεπτά και 30 διὰ τὰς ἐργατίδας.

Ἡ σπουδαία αὐτὴ εὐτέλεια ἐν Ἰαπωνίᾳ τῶν ἡμερομισθίων ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ εὐρωπαϊκὰ μάς ἀποδεικνύει πᾶσαν δύναμιν να ἀποβῆ ὀλέθρια εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν βιομηχανίαν ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν ἰαπωνικῶν προϊ-

όντων. Ἐν δὲ τῶν πλεονεκτημάτων τῆς Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας εἶνε και ἡ ὑπάρξις ἐκεῖ σημαντικοῦ ἀριθμοῦ ἀνθρακωρυχείων.

Οὕτω μετ' ὀλίγον θὰ ἴδωμεν ἐν Εὐρώπῃ ὑφαντουργεῖα κλείοντα τὰς πύλας τῶν διότι ἡ βιομηχανία αὐτὴ θὰ εἶνε πλέον καταστρεπτικὴ, ἢ θ' ἀποφέρῃ μηδαμινὸν κέρδος.

Ἦδη ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ ἀντίκτυπος τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῆς Ἰαπωνίας και τῶν Ἰνδιῶν ἐγένετο αἰσθητός. Οἱ βιομηχανοὶ τοῦ Λανκαστερ φαντάζονται ὅτι θὰ διαφύγωσι τὸν ἀπειλοῦντα αὐτοὺς κίνδυνον, ἢ ὅτι θὰ εὕρωσι ἐν φάρμακον ἐν τῷ διαμεταλλισμῷ ἢ ἐν ἄλλοις συνδυασμοῖς, ἀλλ' οὐδὲν φάρμακόν ὑπάρχει εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν και εἰς τὸν ἐπερχόμενον κεφαλαιοκρατικὸν παραγωγικὸν κατακλυσμὸν.

Και τῷ ὄντι· ἀφ' ἐνός ἡ ἔλλειψις διεξόδων εἰς ἀπομεικρυσμέας χώρας και ἀφ' ἑτέρου ὁ ἀνταγωνισμὸς τὸν ὅποιον αἱ χώραι αὐταὶ θὰ κάμωσιν εἰς τὰς βιομηχανικὰς τανῶν χώρας θὰ καταστήσωσιν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀσταθεστέραν τὴν εὐρωπαϊκὴν κεφαλαιοκρατικὴν παραγωγὴν.

Τὰ ἀναμφισβήτητα ταῦτα οικονομικὰ ἀποτελέσματα θὰ πολλαπλασιασθῶσι και θ' ἀναπτυχθῶσι πανταχοῦ, θὰ φέρωσι δὲ εἰς τὰ στενὰ τὴν κεφαλαιοκρατικὴν παραγωγὴν ἥτις οὐδένα ἄλλον σκοπὸν ἔχει ἢ τὴν πώλησιν πρὸς προμήθειαν χρήματος εἰς τοὺς κεφαλαιούχους, και θὰ τὴν ἀναγκάσωσι να παραδοθῆ εἰς τὴν κομμουνιστικὴν, σοσιαλιστικὴν παραγωγὴν, εἰς τὴν παραγωγὴν δηλαδὴ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς καταναλώσεως τῶν ἔθνων.

Και ἡ ἴητα αὕτη τῆς βιομηχανικῆς και κεφαλαιοκρατικῆς παραγωγῆς θὰ διευκολύνῃ τὴν σοσιαλιστικὴν παραγωγὴν, διότι και ὑπὸ ἔθνικὴν ἀκόμη ἐποψίαν δὲν δύναται ἡ πρώτη να ἐξακολουθήσῃ ὑπάρχουσα ἐπὶ πολὺ.

(ἀκολουθεῖ)

III. Ἀργυριάδης

Ἐκ τοῦ φυλλαδίου τοῦ πρίγκιπος Κρησάτιν. Ἡ Ἀναρχία ἢ φιλοσοφία και τὸ ἰδεῶδες αὐτῆς οὕτως τὴν ἐκδοσιν ἀνήγγειλε διὰ τοῦ παρελθόντος φύλλου τοῦ «Νέου Φωτός» ὁ μεταφραστής αὐτοῦ κ. Δ. Ἀρνέλλος ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς:

«Ἐπὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀναρχίας ἀναφαινεταί, νέα ἐρμηνεία τῆς ζωῆς, παρέκθεύσεως και παρέκθεσης τῶν κοινωνικῶν, συγχρόνως δὲ και πρόγνωσης ἀφῆρσα πρὸ μέλλον αὐτῶν, ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ὑπ' ἧ και ἡ ἀντίληψις τῆς φύσεως περὶ τῆς ὀμίλησας. Ἡ ἀναρχία παρουσιάζεται αὐτὸς ὡς αὐτοτελὴς τι μέρος τῆς νέας φιλοσοφίας, αὕτως ὅστε ὁ ἀναρχικὸς ἀφίσταται εἰς ἐπαρῆν ἐν πολλοῖς σημείοις μετὰ τῶν μεγαλειτέρων πνευμάτων και ποιητῶν

τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Ἀκτιῶς εἶπε βέβαιον ὅτι καθ' ὅσον ὁ ἀνθρώπινος ἐγκέφαλος ἀπαλλάσσεται τῶν ἰδεῶν μὲ τὰς ὁποίας τὸν ἐχόρτωσαν αἰμειονότητες τῶν ἱερέων, τῶν στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν, τῶν δικαστῶν σκοποῦντων νὰ ἐδρασιώσωσι τὴν δεσποτείαν τῶν ἐπὶ τῶν σοφῶν οἱτινες μισθοδοτοῦνται, ἵνα τὴν διακωλύσωσι, — νέα ἀντίληψις τῆς κοινωνίας γεννᾶται, ἐν ἣ ὁδὸν μὲν πλέον θεῖσι διὰ τὰς τυραννικὰς ταύτας μειονότητας. Ἡ κοινωνία ἐπανακτῶσα ὅλον τὸ κοινωνικὸν κεφάλαιον συσσωρευθὲν ὑπὸ τῆς ἐργασίας τῶν προγενεστέρων γενεῶν, ὀργανοῦται ἵνα θέσῃ τὸ κεφάλαιον τοῦτο πρὸς ὄφελος πάντων, καὶ ἰδρύεται χωρὶς νὰ ἀναδημιουργήτῃ τὴν ἐξουσίαν τῶν μειονοτήτων. Αὕτη περιλαμβάνει ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς ἀπειρὸν ποικιλίαν ἰκανοτήτων, ἰδίουςυγκρασιῶν καὶ ἀτομικῶν ἐνεργειῶν, οὐδένα δὲ ἀποκλείει.

Αὕτη μάλιστα θέλει τὴν πάλην, τὴν σύγκρουσιν, καθ' ὅτι γνωρίζει ὅτι αἱ περίοδοι τῶν συγκρούσεων ἐλευθέρως γενομένων, χωρὶς τὸ βῆρος τῆς καθεστηκυίας ἐξουσίας νὰ ριφθῇ εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς πλάστιγγος, ὑπῆρξαν αἱ περίοδοι τῆς μεγαλειότητος ἀναπτύξεως τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος. Ἀναγνωρίζουσα, ὅτι πάντα τὰ μέλη τῆς ἔχουσιν πραγματικῶς ἴσα δικαιώματα εἰς ὅλους τοὺς ἠσαυρούς τοὺς συσσωρευθέντας ὑπὸ τοῦ παρελθόντος, δὲν γνωρίζει πλέον τὴν διαίρεσιν εἰς ἐκμεταλλευομένους καὶ ἐκμεταλλευτάς, εἰς κυβερνωμένους καὶ εἰς κυβερνώμενους, εἰς καταδυναστευομένους καὶ καταδυναστεύοντας, ζητεῖ νὰ ἰδρύσῃ ἀρμονικὴν συμπάθειαν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς οὐχὶ ὑποτάσσουσα τὰ μέλη τῆς εἰς ἐξουσίαν, ἠτις καταπλασμά, θὰ θειωρεῖτο ὡς ἀντιπροσωπεύουσα τὴν κοινωνίαν, οὐχὶ ζητοῦσα νὰ ἰδρύσῃ τὸ ὁμοίμορφον, ἀλλὰ καλοῦσα πάντας τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν, εἰς τὴν ἐλευθέραν πρωτοβουλίαν, εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐνεργεσίαν καὶ εἰς τὸν ἐλευθέρου συνεταιρισμόν.

Ἡ κοινωνία αὕτη ζητεῖ τὴν πληρεστέραν ἀνάπτυξιν τῶν ἀτομῶν συνδυαζομένη μετὰ τῆς ἀνωτέρω ἀναπτύξεως τοῦ ἐκρυσίου συνεταιρισμοῦ δι' οἰονδήποτε σκοπὸν, συνεταιρισμοῦ αἰείποτε μεταβαλλομένου, φέροντος ἐν ἑαυτῷ τὰ στοιχεῖα τῆς διάρκειας του καὶ πρόσλαμβάνοντος τὰς μορφὰς ἐκείνας, αἵτινες εἰς ἐκάστην στιγμὴν κάλλιον ἀνταποκρίνονται εἰς τοὺς πολλαπλοὺς πόθους πάντων. Ἡ κοινωνία αὕτη ἀπεχθανομένη τὰς καθεστηκυίας μορφὰς καὶ τὰς ἀποκρυσταλλωμένας ὑπὸ τοῦ νόμου, ζητεῖ τὴν ἀρμονίαν ἐν τῇ ἰσορροπίᾳ, ἕσσει μεταβαλλομένη καὶ φευγαλέα, μεταξὺ τῶν πλῆθους τῶν διαφορῶν δυνάμεων καὶ τῶν πάσης φύσεως ἐπιδράσεων, αἵτινες ἀκολουθοῦσι τὸν ὄρομον των, ἀκριβῶς ἐνεκὸν τῆς ἐλευθερίας, ἣν ἔχουσι νὰ παράγῳ ἀναφανδὸν καὶ νὰ ἰσορροπῶνται ἀμοιβαίως, δύνανται νὰ προκαλέσωσι τὰς ἐνεργείας, αἵτινες τὰς εἶνε εὐνοϊκαί, ὅταν βαδίζουσιν πρὸς τὴν πρόοδον.»

ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΙΣ

B

— Ὀλίγα ξύλα καίουσιν ἐπὶ τῆς ἐστίας καὶ μία λυχνία ἐπιπνέεται χύνουσα περὶ αὐτῆς ἀμυδρὸν φῶς καὶ σιωπὴν νεκροταφείου !

Μία γραῖα καὶ δύο παιδάκια ἐλεινὰ ἐνδεδυμένα παλαιάθηται, δηλαδὴ ὁ γνωστός Νίκος μετὰ τὴν μητέρα του καὶ τὸ ἀδελφάκι του. Πιχρέκει ἕνα ἀρνάκι λευκὸν καὶ ἴσα περίπου μετὰ τὸν μικρὸν Κωστάκη εἰς ἣν φαίνεται νὰ ἀνήκει, λείπει τὰ ψύχλα τὰ ἐναπομείναντα ἐκ τοῦ ὀλίγου ἄρτου, τοῦ ἀποτελοῦντος τὸ δαῖπνον τῶν τριῶν ἀτόμων. Ὁ Νίκος φαίνεται σκυθρωπότερος τοῦ συνήθους· οὐτε μελετᾷ, παρὰ τὴν συνήθειάν του. Ἐρωτᾶται ὑπὸ τῆς μητρός του, πλὴν ἀπαντᾷ ἀορίστως. Σιγῇ βαθεῖα, ὁ παῖρ ἔξω μάλιστα, καὶ τὸ ἀρνάκι βελάζει καὶ τὸ παρατηρεῖ ὁ μικρὸς μετὰ περιπαθείας. Ὁ Νίκος διακόπτει τὴν σιγὴν:

— Δὲν πηγαίνω πλέον σχολεῖον, λέγει, καὶ ἐκθέτει τὴν ἀνωτέρω σκέψιν του ὅτι εἶνε ἐντροπὴ νὰ ἐργάζωνται ἄλλοι δι' αὐτὸν κλπ. Εἰς τὰς διαφορὰς ἀπαντήσεις τῆς μητρός του οὐδὲν λέγει περὶ τῆς ἐν τῷ σχολεῖῳ σκηνῆς. Ἀλλὰ τέλος ὡμολόγησεν ὅτι αἰτία τῆς ἀποφάσεώς του εἶνε ἡ ἀποβολὴ ἐκ τοῦ σχολείου ἐλλείψει βιβλίου διδράχμου ἀξίας. Ὀλίγα λεπτὰ διήρκεσεν ἡ ὁμιλία καὶ ταύτην διεδέχθη ἡ πρῶτη βαθυτάτη σιγὴ. Παρήλθεν ἀρκετὴ ὥρα ὅτε αἴφνης ὁ μικρὸς Κωστάκης:

— Πῶς, λέγεις, ἀφ' οὗ σ' εἰδωξεν ὁ δάσκαλος γιὰ τὸ βιβλίον, δὲν μπορεῖς ἄμα τὸ ἀγοράσῃ, νὰ πᾶς εἰς τὸ σχολεῖον;

— Ναι, λέγει ὁ Νίκος, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν δύο δραχμάς.

— Μπᾶ ! καὶ τὸ ἀρνάκι μου δὲν ἀξίζει δύο δραχμάς;

Ὁ Νίκος τὸν ἔλαβεν εἰς τὰς ἀγκάλας του καταφιλῶν αὐτόν, ἡ δὲ μήτηρ ἐναγκαλιθεῖσα ἀμόφτερα ἔχυσε μετ' αὐτῶν τὰ θερμότερα δάκρυα, ἀγάπης, χαρᾶς, ἀυταπαρνήσεως.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ Νίκος ἔτρεχε περιχαρὴς εἰς τὸ σχολεῖον μετὰ τὸ νέον βιβλίον ὑπὸ μάλης, ἐν ᾧ ὁ Κωστάκης δὲν ἐκράτει εἰς τὴν ἀγκαλιά του τὸ ἀγαπημένον τοῦ ἀρνάκι ! . . .

Γεώργ. Παπαθανασίου.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ δημοσίου συνέρχεσθαι εἶνε φυσικὴ συνέπεια τῆς ἐλευθερίας τοῦ κινεῖσθαι καὶ περιφρῆσθαι. Ἐν τοῦτοις ἀπηγορεύθη ἐν πολλαῖς χώραις καὶ ἰδίᾳ ἐν Γαλλίᾳ ἀφ' οὗ ἐγένετο κατάχρησις τῆς ἐλευθερίας ταύτης ὑπὸ τῶν πολιτικῶν συλλόγων, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως. Ἐθεωρήθη ἐνέχου-

σα κίνδυνον παραχών και εξεγέρσεων. Επί Λουδοβίκου Φιλίππου μάλιστα, η απαγορεύσις της συναθροίσεως πλέον η είκοσι άτομων παρείχεν εις την κυβέρνησιν το δικαίωμα να έμποδίση και την ενάσκησιν αυτήν της ελευθερίας της θρησκείας. Όταν το δικαίωμα των συναθροίσεων άσκειται κατά τρόπον μόνιμον και ήμερήσιον παύει του να είνε επικίνδυνον, ως άποδεικνύει το παράδειγμα της Άγγλίας και άλλων ελευθέρων χωρών εν αίς και η Γαλλία επί της τρίτης Δημοκρατίας. Η κυβέρνησις πεπολιτισμένου έθνους όφείλει να καθιστά δυνατήν την συστηματικήν συνάθροισιν των πολιτών προς ήρεμον και ειρηνικήν συζήτησιν ούουδήποτε ζητήματος άφορώντος την Πολιτείαν και την κοινωνίαν. Ούτω όχι μόνον οι κίνδυνοι του δικαίωματος τούτου αίρονται, αλλά και προάγεται η πρόοδος, η ελευθερία και το δημόσιον πνεύμα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Επί άριστου Ολλανδικού χάτου με άρθρα διασήμων κοινωνιολόγων και με λαμπρότατας εικόνας και χειρογράφις εξέδόθη και άπεστάλη και εις ήμας το ήμερολόγιον του 1899 υπό του κ. Η. Αρμουιάδου εν Παρισίοις. Το ήμερολόγιον τούτο έχει τούτην την καινοτομίαν έφένος ότι περιέχει 80 σελίδας μόνον αντί των 300 του παρελθόντος έτους, τούτο δε ένα καταστή ή προσίτον και εις τους έργάτας. Εισ-θε πιστεύση ότι πώλειται αντί 50 λεπτών μόνον. Εισ το έξωτερικόν άποστέλλεται ελευθέρων ταχυδρομικών τελών αντί 75 λεπτών του γαλλικού φράγκου. Το συνιστώμεν εις πάντας τους γαλλομαθείς αναγνώστας μας.

Άπευθυντέον:

P. AR YRIADES
Bd de Mithoi N. 5

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΛΥΣΣΗΣ

Πάντες γνωρίζουν ότι υπάρχει ενταύθα εις έμπειρικός της λύσσης ιατρός ο κ. Δημ. Κατζιλιερόπουλος, άλλ' όλίγοιςτοι γνωρίζουν ότι ο ιατρός αυτός είνε έφωτισμένος με πλείστα έγγραφα δημόρων επάρχων, και νομάρχων πιστοποιούντα την άποτελεσματικότητα της μεθόδου και των φαρμάκων αυτού κατά της λύσσης.

Ηδη ο κ. Κατζιλιερόπουλος υπέβαλε έγγραφα προς τήν Έπουργείον δε' ης αίτείται να τήν παραχωρηθεί, να μέση εν τώ λυσσαϊτρέιω του κ. Μπαμπουνη εν Αθήναις όπως άκτελήση έχαι πειράματα και άποδείξη την άποτελεσματικότητα της θεραπείας του και επί λυσαίντων έτικυών. Έάν έλ των πειραμάτων άποδειχθή ότι όντως ο

κ. Κατζιλιερόπουλος δύναται να θεραπεύση την λύσσαν, και εις το δεύτερον αυτής άκομη στάσιον, όπως υποσχεταί, μεγάλας τή άληθεία έχει να προσφέρη εις την επιστήμην ύπηρεσίας και ίδια εν Ελλάδι, ένθα εν μόνον λυσσαϊτρέιον υπάρχει και τούτο κακώς λειτουργούν. Τα φάρμακά του ο κ. Κατζιλιερόπουλος κα' κατέχει εξ οικουχειρακής κληρονομίας και είνε πρόθυμος να τα παραχωρήση άντι προνομίου τιμής ή άμοιβής εις το δημόσιον.

Ε.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνδρομηταί του «Νέου Φωτός» έγγράφονται εν Αθήναις παρά τώ κ. Ν. Δούμα, όδός Μιλτιάδου αριθ. 6. Έν Πάτραις παρά τώ κ. Αριστέιδη Άγαλλοπούλω και Ευαγγέλω Ευαγγελίω και εν Βόλω παρά τώ κ. Δ. Καλαντζεπούλω. Παρά τούς αυτάς αντιπροκριταίς καταβάλλονται και αι συνδρομαί. Όσοι εκ των κ. συνδρομητών μας εύρεστούνται να αναλάβωσι τιν κόπον, να μας αντιπροσωπεύωσι εν τή πόλει εν η οικουσι παρακαλούνται να μας τή γνωρίσωσιν εν καιρώ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Έν τή γραφείω μας τὰ εξής φυλλάδια:

- «Η χειραφέτησις της γυναίκος και η εγλημματική της» λεπ. 10
- «Η άπόλυτος ελευθερία του άτόμου» λεπ. 10
- «Πείνα και έξουσία» λεπ. 10
- «Ο γάμος εν τή κοινωνία του μέλλοντος» λεπ. 10
- «Τι θέλουν οι άναρχοι» λεπ. 10
- Σώματα της «Έπί τή Πρόσω» (1896-1897) δρ. 3.

«ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ»

Έπό τον τίτλον τούτον εκίδονται εν Πάτραις μηνιαίως άναρχικά συγγράμματα εν φυλλάδιοις προς 32 λεπτά έκαστον.

Έτησία προπληρωτέα συνδρομή δραχ. 4.

Οι επιθυμούντες να έγγραψωσι συνδρομηταί άς άπευθυνθώσι προς τον κ. Γω. Μαγκανάραν εις Πάτρας. Παρ' αυτόν πωλούνται και τὰ εν τώ άνωτέρω καταλόγω δειλά-λεπτα βιβλία.

ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΑΤΤΗΣ»

πλουτισμένον με στοιχεα όλως καινουργή

έκτελει

ΠΑΣΑΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΜΕΤΑ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ, ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ

Ασπιμελητής Β. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

Έκ του Τυπογραφείου της «Αύγης»